

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11.4.2019 v Mostě v senátě složeném z předsedy JUDr. Benno Eichlera a přísedících Vlasty Barochové a Marie Duškové,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, ██████████

se podle § 226 písmeno a) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby pro zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že dne 28.12.2017 v době mezi 10.00 hod. až 11.00 hod. v ██████████, okres ██████████, v masážním salonu, ve kterém poskytuje na základě živnostenského oprávnění masérské, rekondiční a regenerační služby, během masáže poškozené ██████████, nar. ██████████, která v té době ležela na břiše na masážním lehátku a měla zčásti stažené spodní kalhotky, proti její vůli vsunul svoji ruku mezi její nohy a začal jí masírovat klitoris a strčil jí prst do pochvy, přičemž dalšího jednání zanechal až poté, když se proti tomuto jednání poškozená ohradila, **neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.**

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozená ██████████, narozená ██████████, bytem ██████████, odkazuje s uplatněním svého nároku na náhradu škody, na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Gabriela Duchoňová

Odůvodnění

- 1) Po provedeném dokazování v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že v průběhu dokazování nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který byl obžalovaný stíhán.
- 2) Obžalovaný v hlavním líčení popřel, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu v obžalobě, když vypověděl, že při masáži, kterou prováděl poškozené, nemasíroval klitoris a nevnikl prsty do její pochvy. Je pravdou, že dne 28.12.2017 proběhla u něj v masérském salonu masáž, dopoledne mezi 10 a 11 hodinou. Poškozená byla s masáží spokojena, nevznesla žádné námitky a po masáži normálně odešla. Poškozená u něj již v minulosti jednu masáž absolvovala. U předmětné masáže byli jen oni dva, v době masáže byla ve vedlejší místnosti jeho žena, po celou dobu masáže ležela poškozená na břiše a kalhotky měla stažené zhruba na 2/3 zadku, aby byly volné kyčelní klouby. Při masáži došlo k tzv. uvolnění kostrče, na které jsou napojeny dva svaly pánevního dna, které se touto masáží uvolní, celá ta oblast je důležitá pro stabilizaci těla. Během masáže tedy uvolňoval všechny tyto partie i s kostrčí, při které dochází k uvolnění kostrče a podélně v anální rýze i k uvolnění hýžďových svalů až téměř k tříslům. Jeho postoj, který zaujímá vůči klientce, mu znemožňuje, aby se dostal na spodní partie přirození, při tomto hmatu na přirození nedosáhne, navíc poškozená má proporce, které by mu to ani nedovolily, ačkoliv má nohy mírně od sebe, tak přes silná stehna a větší zadek člověk nemá možnost dostat se na spodní partie přirození. Předmětem této masáže nebylo vsunutí prstu do pochvy, na tom se nedomluvili. Jednalo se o masáž šíje a zad, tato masáž obvykle trvá asi 60 minut, poškozená si na nic nestěžovala, nevznášela žádnou reklamaci. Obžalovaný popírá ještě jednou, že by jí rukou zajel na klitoris a zasunul jí prst do pochvy. Při této masáži se masírují celá záda od hýždí nahoru, kostrč se uvolňuje až při posledním hmatu na závěr. Ačkoli se jednalo o masáž zad a šíje, tato masáž je doplněna i masáží spodních partií, protože ty ovlivňují celá záda. Podle jeho mínění proběhla masáž zcela standardně. Poškozená nic neřekla, na nic si nestěžovala. Pouze při třetím opakování mu něco řekla, čemuž nerozuměl, proto se jí zeptal, a ona mu řekla, jestli by toho mohl nechat, tak jí řekl, že samozřejmě, a z oblasti kostrče se přesunul na horní polovinu zad, kde i masáž dokončil. Je pravda, že poškozené posílal SMS, nenabízel nějakou konkrétní kompenzaci. Co se týče klientů, tak z 60% se jedná o ženy, mívá 60-70 klientů měsíčně, většina z nich si žádá masáž zad a šíje. Kromě poškozené si na něj nikdo nikdy nestěžoval. Je pravda, že telefonicky hovořil s přítelem poškozené, ale to jen proto, že chtěl vysvětlení, proč si na něj stěžuje, a částečně se chtěl i omluvit, protože její nespokojenosti si kladl za vinu. Ona však s ním mluvit nechtěla, mluvil pouze s panem [REDAKCE]. Je pravda, že na otce poškozené podal trestní oznámení, protože ho napadnul. Stalo se to téhož dne odpoledne, manželka jej zavolala, stál tam pán s paní, ta paní se chtěla objednat na masáž, on je pozval dál, posadili si. Poté na něj ta žena začala křičet, zda zná jméno [REDAKCE], on jej neznal, protože poškozená tam byla na poukaz pana [REDAKCE]. Oba jej verbálně napadali a poté jej fyzicky napadl i ten pán. Obžalovaný se nechal ošetřit a nemohl nastoupit na odpolední směnu do práce. Při jejich odchodu jim on řekl, aby si nemysleli, že to tak nechá být a že na ně podá trestní oznámení. Neřekl, že pokud oni na něj nepodají trestní oznámení, tak on na ně také ne. Při masáži byla slečně zakryta ručníkem, kalhotky měla stažené na 2/3, při masáži zadku stojí na boku klienta v úrovni pasu, poškozená měla ruce podél těla, on pracuje pravou rukou, levou rukou by se tam nedostal, protože se potřebuje dostat pod kostrč, takže masíruje křížovou kost, kostrč a palcem potřebuje zajet pod tu kostrč, aby tam uvolnil svalstvo. Potom

v anální rýze zase palcem uvolní svaly, které jsou a k tříslům. Co se týče ruky, tak tuto mohl při masáži dát na úroveň velkých stydkých pysků z vnější strany. Na ty jí však nesahal a nesahal jí ani dovnitř. Po masáži si umyl ruce, pak slečnu vyzval, aby se oblékla, sám odešel z masérny, nechává tam klienta samotného, aby měl čas přemístit se z masérského lehátka do převlékací kabinky. Vrátil se asi za 1-2 minuty, slečna už byla přemístěná, oblékala se, on stáhnul použité prádlo a připravil lůžko pro dalšího klienta. Po masáži s poškozenou ještě mluvil, ptal se jí zda byla masáž příjemná, ona asi řekla, že ne díky tomu poslednímu hmatu, kdy si nepřála, aby pokračoval. Klientku pak doprovodil do zimní zahrady, neprojevovala žádné známky vystresování, neutíkala před ním, ještě jí popřál do nového roku, ona mu odpověděla a odešla.

- 3) Poškozená [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že její přítel dostal k vánocům voucher na masáž zad a šíje, avšak onemocněl, a tak za něj šla ona. U obžalovaného v minulosti již jednou na masáži byla a byla spokojená. Po příchodu jí řekl, že si má odložit a nechat si jen kalhotky, že se má položit a zadek a nohy si přikrýt ručníkem. Když to udělala, přišel obžalovaný a začal jí masírovat. Začal u pravé poloviny těla, od ramene k zadku, to bylo vše v pořádku, poté se z horní poloviny přesunul dolů, masíroval stehenní svaly a kostrč. Poté se zaměřil na levou stranu a potom se zaměřil znovu na kostrč a byl tam nějak delší dobu, to si již začala připadat divně, potom jí na kostrč nalil olejíček, ale takovým způsobem, že tento jí stekl dolů do přirození. Pak jí tam masíroval tak dlouho, dokud nepocítila, že jí dal ruku pod kalhotky. V tu chvíli mu řekla, aby toho nechal. On se zarazil, takže to samé zopakovala, on se pak vrátil na levou stranu a pak si stoupl k její hlavě, položil jí ruce na lopatky, přikryl jí ručníkem a řekl, že masáž je u konce, že se má obléknout. Přitom tam pořád stál a zavíral si ty olejíčky. Po chvíli pak odešel, ona si zalezla za zástěnu, tam se oblékala, ale on už se zase vrátil do té místnosti, takže se cítila jako nebezpečně, když byla pořád polonahá. Když byla u obžalovaného poprvé, tak se také jednalo o masáž zad a šíje, ale to se nezaměřoval na část toho zadku, masíroval jí i kostrč, ale nevěnoval se tomu tak dlouho. V okamžiku masáže byla celá svlečená a měla jen kalhotky, které jí poté stáhnul obžalovaný sám, měla je pak tak v pülce zadku. Nejprve obžalovaný masíroval nahoře na zádech, potom se dostal až dolů na kostrč, potom z kostrče vyjel a masíroval jí levou stranu zad, pak se zase dostal k té kostrči, neřekla by, že to trvalo déle než při první masáži. Na kostrč jí nalil olejíček, který jí zatekl až na přirození, on jí tam potom strčil ruku, ona ležela a měla nohy od sebe, on jel po kostrči a prsty se dotknul klitorisu a palcem jí zajel dovnitř přirození. Prsty ruky se dotýkal klitorisu, to bylo jen jednou, ona mu řekla, jestli toho může nechat, on se jí zeptal co, tak mu zopakovala, aby toho nechal a on potom vyjel tou rukou a pokračoval na levé pülce zad. Do rozkroku jí sáhnul ke konci masáže, zhruba 5 minut před koncem. Toto jednání trvalo krátce, 5-10 sekund, cítila palec uvnitř pochvy, nemohlo to být nic jiného. Z tohoto jednání byla hodně zaskočená, chtělo se jí moc chtít jít pryč, vadilo jí, že ona, když se tam za zástěnou oblékala, že on byl v místnosti. Obžalovaný se jí ptal, jestli se toho nezalekla, ona mu řekla, že ano, že zalekla. Poté jela domů, kde se s tím svěřila svému příteli, ten zavolał její matce. Přítel také volal obžalovanému, ale ten to nezvedl, později s ním i hovořil, obžalovaný chtěl mluvit s ní, ale toto ona odmítla. Ona vše telefonicky sdělila své matce, ta byla také rozrušená, ví, že se její rodiče potom k obžalovanému vypravili, že matka na něj řvala a otec mu dal 3 facky. To ví od rodičů. V důsledku jednání obžalovaného má psychické problémy, bojí se, že jej venku potká, má strach z plešatých chlapů, má problémy s navazováním kontaktů s muži, problémy se žaludkem. Měla i sexuální problémy s partnerem. Dále ještě poškozená dodala, že na klitoris jí sáhnul plochou ruky a masíroval jí ho krouživými pohyby, to bylo při druhém

kontaktem se spodní částí těla. Poprvé jí po masáži kalhotky rukou jako odstrčil a potom jí masíroval kostrč a potom zase tělo. Slovně zareagovala až po tom druhém kontaktu. Po celou dobu ležela na břiše a měla ruce podél těla a obžalovaný jí říkal, že má roztáhnout nohy na úroveň ramen. Je pravdou, že obdržela od obžalovaného SMS, ve které se jí obžalovaný omlouval za to, co se stalo a že má něco s krční páteří a aby nepodávala trestní oznámení, že to mohou nějak vyřešit. Ví, že k obžalovanému chodí i rodina jeho přítele, s nimi však nemá dobré vztahy, takže neví, zda tam dochází i v současné době.

- 4) Svědek [REDAKCE], přítel poškozené, v hlavním líčení vypověděl, že k vánocům obdržel poukaz na masáž zad a šíje u obžalovaného, ale protože mu nebylo dobře, nabídl tuto možnost své přítelkyni. Mají spolu vztah již léta a již bydlí ve společné domácnosti. Ona tuto možnost uvítala a vypravila se k obžalovanému. Vrátila se asi za hodinu a půl celá ubrečená, ona mu řekla, že při té masáži jí obžalovaný zajel palcem do přirození. On se pokoušel telefonicky spojit s obžalovaným, ale bezvýsledně, za nějakou dobu se to podařilo, poškozená s obžalovaným mluvit nechtěla, svědek poškozenému nadával. Obžalovaný říkal, že to nebylo osobní, že to nechtěl udělat a pořád se snažil omlouvat. Později poslal poškozené i SMS zprávu, kde se jí omluvil. Svědek ví, že o události hovořila poškozená se svými rodiči, kteří tam potom k obžalovanému jeli. Sám jí to, co uváděla, věří, protože byla ubrečená, nikdy mu nelhala a řekla mu rovnou, že jí obžalovaný vjel prsty do pochvy. Někdy čas po události měli problémy, nenechala na sebe vůbec sáhnout, měla strach chodit ven, má strach z plešatých mužů. Svědek ví o tom, že jeho rodina chodí k obžalovanému na masáže. Otec má k jeho přítelkyni dobrý vztah, matka horší, protože jí neprijala. On sám byl u obžalovaného také na masáži, ví, že obžalovaný jej masíroval i na kostrči, pod kostrčí rozhodně ne.
- 5) Svědkyně [REDAKCE], matka poškozené, v hlavním líčení vypověděla, že o tom, co se stalo, se dozvěděla telefonicky od dcery, ta jí to nejprve nechtěla říci, ale probírala to se svým přítelem, nakonec jí řekla, že byla na masáži zad a šíje u obžalovaného a ten jí měl vsunout prst nebo dva do pochvy. Dcera u obžalovaného již jednou v minulosti na masáži byla. Poškozená brečela, koktala, byla rozrušená, mluvit pomalu nemohla. Svědkyně tedy zavolala bývalému manželovi a vypravili se k obžalovanému. Manželka obžalovaného je uvítala, poté přišel obžalovaný, nejprve svědkyně předstírala zájem o masáž a poté vyjevila pravý důvod své návštěvy. Na obžalovaného křičela, ten se stále snažil o vysvětlení, ale ona od něj žádné vysvětlení nechtěla. Obžalovaný seděl na pohovce, říkal, že by jí chtěl něco vysvětlit, že to nebylo tak, jak to dcera řekla a jak jí informovala. Nabízel i nějakou kompenzaci. O tu neměli zájem. Došlo i k tomu, že její bývalý muž udeřil obžalovaného dvakrát do tváře, dal mu dvě facky. Poté tam přišla i žena obžalovaného. Poté odešli. Svědkyně ví o tom, že obžalovaný poslal její dceři SMS zprávu, četla jí. Sama si nemyslí, že by si to dcera vymyslela, po tom incidentu má problémy, bere prášky na žaludek, ale nikdy nechodila k psychiatrovi či psychologovi.
- 6) Svědek [REDAKCE], otec poškozené, v hlavním líčení zcela potvrdil výpověď svědkyně [REDAKCE] s tím, že to, že jeho dceři měl obžalovaný zasunout prsty do pohlaví, se dozvěděl telefonicky od své bývalé manželky, a že ví o tom, že na něj podal obžalovaný trestní oznámení o napadení.
- 7) Svědkyně [REDAKCE], manželka obžalovaného, v hlavním líčení vypověděla, že předmětného dne byla doma a nevšimla si něčeho neobvyklého, ten den byla v kuchyni, která se nachází asi 3 metry od místnosti, kde její manžel provádí masáže. Z té místnosti nebylo nic slyšet, což by bylo, pokud by se jednalo o křik nebo hádku. Jméno poškozené jí

nic neříkalo, manžel jí jména klientů nesděljuje, občas jí řekne, kolik lidí ten den přijde. Z masérny tedy to dopoledne nic neslyšela, pouze odpoledne přišel muž se ženou a chtěli se objednat, zavolala tedy obžalovaného, který je vzal do zimní zahrady. Později uslyšela křik, přes okno viděla nějakou potyčku, takže běžela pro telefon. Když se vrátila, bylo už po potyčce, ta paní říkala, že manžel měl obtěžovat její dceru. Svědkyně jen ví, že mezi 10-11 hodinou tam manžel měl klienta, ale ona neví koho, ona tu slečnu neviděla. Konkrétně ta paní říkala, že té slečně měl dávat manžel prsty do přírození. Ten pán i ta paní byli rozrušení, křičeli. Její manžel jim vysvětloval, že se nic takového nestalo, ale ta paní nechtěla nic slyšet. Svědkyně jen viděla, že obžalovaný byl skrčený na pohovce, ten pán stál nad ním s napřaženou rukou jakože ho bude mlátit, proto ona běžela pro telefon, ale když se vrátila, nic nebylo, to, že by ten pán manžela udeřil, to neviděla. Obžalovaný jim říkal, že ta slečně měla přiskřípnutý nějaký nerv a že se všim souhlasila, ale oni nechtěli nic slyšet, manžel jim chtěl vrátit i peníze. Je pravdou, že jim obžalovaný řekl „vy mne tu bezdůvodně mlátíte a vyhrožujete mi soudem a tady jste mi způsobili nějaké zraní a já to tedy také nahlásím“, měl pohmožděný krk a záda a byl dva měsíce v neschopnosti, nekrvácel, stěžoval si jen na krční páteř. Ví i o tom, že obžalovaný zaslal poškozené SMS zprávu, nezná však její obsah. Nikdo si nikdy na obžalovaného nestěžoval, nic podobného se nikdy nestalo, manžel provozuje masáže již 4 roky. Manželský vztah by označila jako dobrý, i po sexuální stránce. Ví, že když se ti lidé oblékají po masáži, tak obžalovaný odchází a asi za 5 minut se vrací zpět, mají takové pravidlo, že během této doby zaskočí obžalovaný na kávu do kuchyně.

- 8) Svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], rodiče přítele poškozené, v hlavním líčení potvrdili tvrzení obžalovaného o přípravě masáže, svlékání se před ní, o vybavení masérny, o stažení spodního prádla, o průběhu masáže samotné i o masáži kostrče. Potvrdili, že k obžalovanému dochází i jejich dcera. U samotného incidentu nebyli, od poškozené se o incidentu nedozvěděli, nestýkají se, poškozená s nimi nekomunikuje, nemají k ní nejlepší vztah.
- 9) Podle § 211 odst. 5 tr. řádu za souhlasu obžalovaného a státního zástupce soud přečetl znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace psychologie dětí a dospívajících, vztahová problematika rodiny, ze které zjistil, že poškozená má intelektové schopnosti na dostatečné úrovni, aby mohla správně vnímat, zapamatovat si a následně interpretovat prožité události. Vyšetřením nebylo prokázáno, že byl poškozená trpěla nějakou duševní poruchou či chorobou, její vlastností a kognitivní schopnosti jsou na dostatečné úrovni, aby byla schopna podat obecně věrohodnou výpověď. Z psychologického hlediska lze v daném případě hodnotit výpověď poškozené v jednotlivostech i jako celek jako specificky věrohodnou a že odpovídá vyšetřované skutečnosti. Je u ní dána dostatečná míra obecné i specifické věrohodnosti. Nebyly shledány skleny k patologické lhavosti, ke konfabulacím či k fantazírování či snovému smýšlení, nebyly shledány ani motivy pro křivé nařčení obžalovaného. V důsledku toho, že se jí dotýkal cizí muž, došlo k narušení intimity poškozené, vyhýbá se dotykům, které by jí mohly připomínat prožitou událost, měla i narušené prožívání partnerského i sexuálního života.
- 10) Podle § 211 odst. 5 tr. řádu za souhlasu obžalovaného a státního zástupce soud přečetl znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, ze kterého soud zjistil, že v době skutku obžalovaný netrpěl duševní poruchou či chorobou a jeho schopnosti rozpoznávací a ovládací byly zachovány v plné míře, i v současnosti netrpí žádnou duševní

poruchou, která by nastala po spáchání zločinu, netrpí ani žádnou sexuální deviací, není nebezpečný sobě ani svému okolí, proto znalec nenavrhuje žádné ochranné léčení.

- 11) Soud provedl důkaz i protokolem o ohledání místa činu s fotodokumentací, různými zprávami i lékařskými zprávami, ze kterých soud zjistil, že dne 28.12.2017 ve 14.49 hodin byla poškozená vyšetřena v Nemocnici [REDAKCE] s tím, že nález byl normální a bez známek poranění a ještě jednou dne 30.12.2017, kdy měla psychické potíže. Z fotodokumentace SMS zprávy ze dne 4.1.2018 od obžalovaného poškozené vyplývá, že obžalovaný popírá popis události tak, jak uváděla poškozená.
- 12) Po provedeném dokazování, když soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě, v souhrnu i ve všech vzájemných souvislostech, má soud za to, že provedené důkazy nesvědčí o tom, že se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán.
- 13) Obžalovanému je obžalovanou kladeno za vinu, že měl při masáži dne 28.12.2017 v době mezi 10.00 a 11.00 hodinou poškozené proti její vůli vsunout ruku mezi její nohy a začít jí masírovat klitoris a strčit jí prst do pochvy. Soud má za to, že v průběhu dokazování nebylo toto jednání obžalovanému prokázáno. Je nepochybné, že předmětného dne dorazila poškozená k obžalovanému, že na programu byla masáž zad a šíje, jejíž součástí je i masáž kostrče, jejího okolí i anální rýhy, masáž se uskutečnila mezi 10-11 hodinou. Sama poškozená měla již s takovým typem masáže zkušenost, neboť již jednou se takovéto masáži u obžalovaného podrobila a i při této první masáži došlo i k dotekům ruky se spodními partiemi těla poškozené, resp. k masáži kostrče a jejího okolí. Obžalovaný již od počátku trestního řízení popírá, že by se žalovaného jednání dopustil, tedy, že by jí masíroval klitoris a strčil jí prst do pochvy. V hlavním líčení pak konkrétně vypověděl, že při masáži byla poškozená zakryta ručníkem, kalhotky měla stažené na 2/3 zadku, při masáži spodní části těla stojí obžalovaný na boku klienta v úrovni pasu, poškozená měla ruce podél těla, on pracuje pravou rukou, levou rukou by se tam nedostal, protože se potřebuje dostat pod kostrč, takže masíruje křížovou kost, kostrč a palcem potřebuje zajet pod tu kostrč, aby tam uvolnil svalstvo. Potom v anální rýze zase palcem uvolní svaly, které vedou až k tříslům. Co se týče ruky, tak tuto mohl při masáži dát na úroveň velkých stydkých pysků z vnější strany. Na ty jí však nesahal a nesahal jí ani dovnitř. Naopak poškozená v hlavním líčení (a i před tím, v přípravném řízení) vypověděla, že obžalovaný jí na kostrč nalil olejíček, který jí zatekl až na přirození, on jí tam potom strčil ruku, ona ležela a měla nohy od sebe, on jel po kostrči a prsty se dotknul klitorisu a palcem jí zajel dovnitř přirození, přičemž na klitoris jí sáhnul plochou ruky a masíroval jí ho krouživými pohyby, to bylo při druhém kontaktu se spodní částí těla. Toto jednání trvalo krátce, 5-10 sekund, cítila palec uvnitř pochvy, nemohlo to být nic jiného. Jak patrně, obě tvrzení stojí proti sobě příkře proti sobě, u předmětné události byli přítomni pouze obžalovaný a poškozená, ostatní svědci znají událost pouze z vyprávění poškozené (její přítel a její rodiče) nebo obžalovaného (jeho žena) nebo vůbec (svědci [REDAKCE]), manipulaci s vagínou, resp. zranění vagíny poškozené v důsledku jednání obžalovaného nepotvrzuje ani lékařská zpráva ze stejného dne. Znalecký posudek z odvětví psychologie hovoří o tom, že poškozená je schopna podat obecně i specificky věrohodnou výpověď, nicméně jak vyplývá z výpovědi její matky, již od druhého stupně základní školy má psychosomatické potíže (žaludek a zažívání), reaguje přecitlivěle na události, ač nikdy nebrala uklidňující léky. Tuto skutečnost vzal soud při hodnocení v potaz, stejně tak i skutečnost, že poškozená se nezmínila o tom, že by obžalovaný prováděl žalované jednání za účelem přivodit si sexuální vzrušení, což je logickou a jedinou příčinou takové manipulace a stimulace ženského

pohlavního orgánu ze strany pachatele. Na druhou stranu neobstojí tvrzení obžalovaného o tom, že by žalované jednání nemohl provést vzhledem k proporcím poškozené, neboť tato je normálně rostlá, rozhodně nedisponuje atypickou postavou se silnými stehny a velkým zadkem, a je naprosto možné, aby člověk s průměrně dlouhými prsty se při masáži kostrče, jejího okolí a anální rýhy mohl dotknout i klitorisu, i by mohl vsunout prst do pochvy poškozené. Nicméně stále zde stojí tvrzení proti tvrzení, přičemž ani jedno z tvrzení není podepřeno nějakými (alespoň jedním) relevantními důkazy. Soud má tedy za to, že je na místě použít zásadu „in dubio pro reo“.

- 14) Zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostech ve prospěch viníka) je jednou ze stěžejních zásad českého, resp. evropsko-kontinentálního trestního procesu. Jejím obsahem je pravidlo, že je vždy nutno v případě pochybností o zjištěném skutkovém stavu přiklonit se ke skutkové verzi pro obviněného příznivější. Tato se uplatní pouze u otázek skutkových, u otázek právních platí, že soud zná právo.[1] Uvedená zásada je integrální součástí širšího principu presumpce nevinny jako jednoho ze základních postulátů trestního procesu zakotveného nejen v trestních předpisech v § 2 odst. 2 TrŘ, ale také v rovině ústavní v čl. 40 odst. 2 Listiny a panevropské čl. 6 odst. 2 Úmluvy.

Presumpce nevinny ve své podstatě znamená, že na obviněného (obžalovaného) je třeba vždy nahlížet jako na nevinného, dokud není jeho vina vyslovena pravomocným rozhodnutím nezávislého a nestranného soudu. Základní tezí pak je, že vina obviněného (obžalovaného) musí být naprosto nepochybně prokázána v rámci spravedlivého a zákonného trestního řízení soudem, jako jediným orgánem rozhodující o vině a trestu (čl. 40 odst. 1 Listiny).

Taková vina obviněného (obžalovaného) může být vyslovena pouze na základě správně zjištěného skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Skutkový stav pak zjišťují orgány činné v trestním řízení v souladu se zásadou materiální pravdy. Materiální pravdou, resp. zjištěním skutkového stavu v její rovině, rozumíme snahu o pokud možno obsahově pravdivé zjištění skutkového stavu, který je orgán činný v trestním řízení schopen subjektivně zjistit.

Zásada presumpce nevinny je tedy pevně spjata se zásadou materiální pravdy, kdy vzájemně napomáhají svému uplatnění. Vyjadřuje v sobě povinnost orgánů činných v trestním řízení prokázat úplně a nepochybně vinu obviněného (obžalovaného). Ty jsou tak povinny odstranit všechny důvodné pochybnosti o vině obviněného, kdy jen tehdy pak lze vynést odsuzující rozsudek. Jinak řečeno, není-li vina obviněného (obžalovaného) plně prokázána, musí být vynesena rozsudek zprošťující. V tomto smyslu platí pravidlo, že nedokázaná vina má tentýž význam jako dokázaná nevina.

Je to tedy stát, konkrétně. obžaloba, kdo nese důkazní břemeno při dokazování o vině obviněného. Obviněný (obžalovaný) není zásadně povinen dokazovat žádnou skutečnost, tedy ani svědčící v jeho prospěch nebo neprospěch. Jen ze skutečnosti, že obviněný (obžalovaný) ke svému tvrzení nenabídl důkazy, nelze činit závěr, že tvrzení je nepravdivé a že pravdou je jeho opak. Ani z toho, že, že obviněný (obžalovaný) nějakou okolnost nepopřel, nelze dovozovat, že tato okolnost odpovídá skutečnosti. Obviněný tak zásadně není povinen dokazovat svoji nevinu.

Z výše uvedeného lze uzavřít, že platí logická rovnice, že obviněnému (obžalovanému) lze dokázat vinu pouze za splnění předpokladu řádně zjištěného skutkového stavu věci v souladu se zásadou materiální pravdy, kdy tento skutkový stav je zjištěn relevantními a řádně v řízení pořízenými a provedenými důkazy. Tedy jinak řečeno, pro odsouzení je nutno procesně relevantním způsobem prokázat skutkovou verzi obžaloby, a to způsobitelnými důkazy.

A zde se vracíme opět k výše zmíněné zásadě in dubio pro reo, která se uplatní za situace, kdy není důkazním řízením dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností. Pokud jsou tedy přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu k zjišťované skutkové verzi, kdy se nelze přiklonit ke skutkové verzi obžaloby, a to ani provedením dalšího možného dokazování, je nutno rozhodnout vždy ve prospěch obviněného. Jednoduše řečeno, při stejném výsledku dokazování se nelze přiklonit k pro obviněného (obžalovaného) skutkové verzi nepříznivé.

- 15) Jelikož v průběhu důkazního řízení nebylo dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, které by svědčily v neprospěch obžalovaného, je nutno použít zásadu „in dubio pro reo“ a proto soud rozhodl o tom, že nebylo v průběhu hlavního líčení prokázáno, že se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán.
- 16) Jelikož se řádně a včas k trestnímu řízení připojila poškozená s uplatněním svého nároku na náhradu škody, avšak došlo ke zprošťujícímu rozsudku, musel soud obligatorně podle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázat poškozenou s uplatněním svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku může státní zástupce podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Rozsudek může napadnout odvoláním obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škodu, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě nebo další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Gabriela Duchoňová

Právo odvolání nepřísluší osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soudu prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. (§ 306a odst. 2 tr. řádu).

Most 11.4.2019

JUDr. Benno Eichler, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Gabriela Duchoňová